

РЕШЕНИЕ

№ 507

гр. София, 24.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 14.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **4519** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ и е по реда на чл.145-чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс / АПК/.

Образувано е по жалба на Х. Д. И. срещу ЗАПОВЕД №РД-18-7/13.01.2012 г, издадена от изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/, обн. В ДВ, бр.16 от 24.02.2012 г., с която са одобрени кадастрална карта и кадастрални регистри /КК и КР/ за землището на [населено място], район „Н. Искър“-СО, В ЧАСТТА относно вписаните в КР данни за собствеността върху ПИ с идентификатор 21662.4820.275 и първия етаж от сграда с идентификатор 21662.4820.275.1.

С жалбата и уточняваща молба към нея се изразява несъгласие с това, че жалбоподателката била вписана като собственик само на 4/6 ид.части от процесния ПИ на основание нотариален акт №80, дело №59/2009г., като било пропуснато да се отрази, че същата е собственик и на 1/6 ид.част от същия по наследство от майка й-Ц. И. К.. Било пропуснато да се отрази и това, че 4/6 ид.части от ПИ, както и първия етаж от жилищната сграда, построена в този ПИ са съпругеска имуществена общност между нея и съпруга й К. Р. Й., той като сделките за 4/6 ид.ч. от ПИ по нотариален акт №80, дело №59/2009 г. и за първия етаж от сградата по нот.акт №29, дело №32/2001 г. били сключени по време на брака им и били възмездни.

Ответникът-изпълнителният директор на АГКК не депозира писмен отговор по жалбата в срока по чл.163, ал.2, вр.чл.152, ал.12 от АПК.

В о.с.з. пред АС София град, жалбоподателят Х. Д. И. се явява лично и с адв.Ц., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на направените за производството разноски.

Ответникът-изпълнителният директор на АГКК се представлява от юрисконсулт С., която оспорва жалба и аргументира отхвърлянето ѝ, като излага съображения, че АГКК регистрира документи за собствеността, а не права. В случая, били регистрирани документите, които били представени. Удостоверението за наследници и удостоверение за граждански брак не били документи по чл.112 от ЗС и въз основа на тях не можело да се впишат данни за собствеността в КР. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение, а при условията на евентуалност, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от жалбоподателя.

Заинтересованата страна /ЗС/ Д. Х. К. изразява становище за основателност на жалбата.

ЗС П. Д. К., без да оспорва собствеността на жалбоподателката върху 1/6 ид.част от процесния ПИ, изразява становище за неоснователност на жалбата, поради това, че не се била снабдила с констативен нотариален акт за собственост, така както направил той след смъртта на майка им- Ц. И. К. за неговата 1/6 ид.част по наследство от нея.

ЗС К. Р. Й. изразява становище за основателност на жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редово призована, не взема участие в производството по делото и не дава становище за законосъобразността на оспорената заповед.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Между страните по делото е безспорно от фактическа страна, а е видно и от съдържащите се в административната преписка и приети по делото писмени доказателства, че:

1. С нот.акт №33, дело №1830/1974 г., Д. Х. К. е признат за собственик на парцел ПИ, пл.445, за който е отреден парцел II, кв. 19 по плана [населено място], като бракът между него и Ц. И. К. е бил сключен на 15.02.1953 г.

2. С нот.актове №80, дело №59/2009г. и №29, дело №32/2001 г., ЗС Д. Х. К. и съпругата му Ц. И. К. са прехвърлили възмездно на дъщеря си и жалбоподател в настоящото производство- Х. Д. Й. 4/6 ид.част от парцел II-275 /идентичен с имот пл.№445/, кв.19 по плана на [населено място] и първи етаж от двуетажната жилищна сграда, построена в този поземлен имот. Следователно, след извършване на прехвърлителната сделка, ЗС Д. Х. К. и съпругата му Ц. И. К. са останали собственици на 2/6 ид.части от парцел парцел II-275.

3. Жалбоподателят Х. Д. И. и ЗС К. Р. Й. са съпрузи, като гражданският им брак е сключен на 1.10.1978 г. /Удостоверение за гр.брак №032929 на Б. РНС-С./.

4. С нот.актове №80, дело №59/2009г. и №29, дело №32/2001 г., ЗС Д. Х. К. и съпругата му Ц. И. К. са прехвърлили възмездно на дъщеря си и жалбоподател в настоящото производство- Х. Д. Й. 4/6 ид.част от парцел II-275 /идентичен, кв.19 по плана на [населено място] и първи етаж от двуетажната жилищна сграда, построена в този поземлен имот.

5. Ц. И. К. е починала на 03.02.2007 г. и е оставила свои наследници по закон ЗС-Д. Х. К. и П. Д. К., и жалбоподателя Ц. И. К. /нейни съпруг, дъщеря и син/, видно от Удостоверение за наследници №114/03.06.2008 г. на СО-с.Д..

6. Парцел /УПИ/ II-275, кв.19 е нанесен в одобрената с оспорената заповед КК като ПИ с идентификатор 21662.4820.275, а в КР, като негови собственици, са вписани жалбоподателя Х. Д. И. с 4/6 ид.части и ЗС-П. Д. К. с1/6 ид.част.

При така приетото за установено от фактическа страна, от правна страна съдът обуславя следните правни изводи.

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на обжалване, от лице легитимирано да го оспори в съответствие с чл.49, ал.4 от ЗКИР. Спазен е и преклузивният тридесетдневен срок за подаването на жалбата по чл.49, ал.2 от ЗКИР.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган и при спазване на процедурата, установена в Глава пета за създаването на кадастрални карти и кадастрални регистри от ЗКИР.

Правилно е приложен и материалният закон, по следните съображения:

Преценката на съда по приложението на закона при записването на имота в КР на определено лице е ограничена от спазването изискванията на чл.30 и чл.41 ЗКИР и чл.25 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри . Съгласно чл.30, ал.2, т.2, кадастралният регистър на недвижимите имоти - обект на кадастъра съдържа данните по чл.61, ал.1, т.1-11 [apis://norm|4736|8|61/](https://norm|4736|8|61/) за собственика на недвижимия имот и за акта, от който собственикът черпи правото си; Чл.25, ал.1 от Наредба №3/2005г.- КР на недвижимите имоти съдържа:1. данни за поземлените имоти: идентификатор - нов и стар; площ; трайно предназначение; начин на трайно ползване; адрес; номер на партидата на имота в имотния регистър; 2. данни за сградите: идентификатор - нов и стар; застроена площ; брой етажи; предназначение; адрес; номер на партидата на имота в имотния регистър; 3. данни за самостоятелните обекти в сгради: идентификатор; площ по документ; адрес; предназначение; номер на партидата на имота в имотния регистър; 4. данни за собствениците и носителите на други вещни права; 5. данни за актовете, от които лицата по т. 4 черпят правата си, както и данни за правата. Данните за собствениците се вписват въз основа на актовете, от които същите черпят правата си, а легитимационните за това актове са изброени в ал.3, т.1 на същия член- вида на акта, нотариален или друг акт по чл.112 от Закона за собствеността, подлежащ на вписване, включително договор за аренда, концесия или наем за срок, по-дълъг от една година; Данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които те черпят правата си, се набират от:1. регистрите към картите и плановите;2. представените актове по чл.38, ал.1, т.3 [apis://norm|4736|8|38/](https://norm|4736|8|38/); 3. регистрите на общинската и областната администрация /чл.41 ,ал.2 от ЗКИР/.

За установяване в правния мир на собствеността си по наследство от Ц. И. К. върху ид.част процесния ПИ, жалбоподателката Й. е необходимо да докаже чрез удостоверение за наследници качеството си на наследник и собствеността на наследодателя си чрез документа му за собственост, но за да бъде вписана в КР като собственик на тази 1/6 ид. от процесния ПИ, следва да разполага с акт, подлежащ на вписване по чл.112 ЗС, който я легитимира пряко като такава-констативен нотариален акт, в случая /чл.112, б."а" , посл.предл.от ЗС- „актове, с които се признават вещни

права върху недвижими имоти”/. Наследяването по закон не се обявява с нарочен акт, за разлика от наследяването по завещание и не подлежи на вписване /арг. от чл.112 от ЗС, б.”и” ЗКИР/. Аналогично стои въпросът и по отношение вписването на данните за собствеността на съпруга Й, на основание възникналата СИО върху възмездно придобития първи етаж от двуетажната жилищна сграда по време на брака им /чл.13 от СК от 68 г., отм./

Отделно от това, съдът намира за необходимо да посочи, че жалбоподателката Й. не е станала собственик по наследство от майка си Ц. И. К. на 1/6 ид.част от процесния ПИ, както твърди, а на 1/18 ид.част: След прехвърлителната сделка на 4/6 ид.ч. от процесния ПИ, Ц. И. К. и съпруга й-ЗС Д. Х. К. са останали собственици в режим на съпружеска имуществена общност /СИО/ на 2/6 ид.части. СИО се е прекратила със смъртта на Ц. И. К. на 03.02.2007 г. /чл.26, ал.1, предл.1 от СК от 85 г., отм.2009 г./, а при нейното прекратяване, дяловете на съпрузите са равни /чл.27 от СК от 85 г., отм., 2009 г./. ЗС Д. Х. К. е станал собственик на 1/6 ид. част, на основание прекратената СИО и на 1/18 ид.ч. по наследство, като преживял съпруг, и по 1/18 ид.ч. са получили жалбоподателката Й. и ЗС П. Д. К. /деца на наследодателката/-чл.5, ал.1 и чл.9, ал.1 от Закона за наследството. Обстоятелството, че ЗС Д. Х. К. не е вписан като собственик в КР като съсобственик на процесния ПИ не представлява основание за отмяна на заповедта, тъй като същата не е била оспорена от него, а предметът на делото се определя от жалбата, с която е сезиран съдът.

При този изход на спора и на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.143 от АПК, искането на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено за сумата в размер на 150 лева, представляващи адвокатско възнаграждение за защита осъществена от юрисконсулт.

Мотивиран от горе изложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.последно от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Х. Д. И. срещу ЗАПОВЕД №РД-18-7/13.01.2012 г, издадена от изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/, обн. В ДВ, бр.16 от 24.02.2012 г., с която са одобрени кадастрална карта и кадастрални регистри за землището на [населено място], район „Н. Искър”-СО, В ЧАСТТА относно вписаните в КР данни за собствеността върху ПИ с идентификатор 21662.4820.275 и първия етаж от двуетажна сграда с идентификатор 21662.4820.275.1.

ОСЪЖДА Х. Д. И., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Агенцията по геодезия, картография и кадастър сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, адвокатско възнаграждение за защита осъществена от юрисконсулт

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

